

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Interplastics s.r.o.

Tuženik: Letificio d.o.o.

Prethodna pitanja

- 1) Je li odredba nacionalnog zakonodavstva i to odredba članka 1. Ovršnog zakona (objavljen u NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17), kojom se javnim bilježnicima daje ovlast da provode prisilno ostvarenje tražbine na temelju vjerodostojne isprave, donošenjem rješenja o ovrsi, kao ovršnog naslova, bez izričitog pristanka ovršenika pravne osobe osnovane u Republici Hrvatskoj, u skladu sa člankom 6.1. Europske konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda i sa člankom 18. Ugovora o Europskoj uniji i Ugovora o funkcioniranju Europske unije, imajući pri tom u vidu citirane presude broj C-484/15 i C-551/15.
- 2) Može li se tumačenje izraženo u presudi Suda Europske unije C-484/15 C-551/15 primijeniti u konkretno izloženom predmetu ovoga suda pod poslovnim brojem Povrv-1614/2018, odnosno treba li Uredbu br. 1215/2012 tumačiti na način da javni bilježnici u Hrvatskoj, kada postupaju u okviru ovlasti koje su im povjerene nacionalnim pravom u ovršnim postupcima na temelju „vjerodostojne isprave” u kojoj su ovrhovoditelji pravne osobe osnovane u drugim državama članicama, Europske unije, nisu obuhvaćeni pojmom „sud” u smislu te uredbe.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. svibnja 2019. uputilo Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenija)
— D. J. protiv Radiotelevizije Slovenije**

(predmet C-344/19)

(2019/C 263/35)

Jezik postupka: slovenski

Sud koji je uputio zahtjev

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: D. J.

Tuženik: Radiotelevizija Slovenija

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 2. Direktive 2003/88 ⁽¹⁾ tumačiti na način da se u okolnostima poput onih iz predmetnog postupka, radnim vremenom smatra dežurstvo tijekom kojeg radnik koji radi u radiotelevizijskom odašiljačkom objektu mora u vrijeme kad je slobodan (kada nije nužna njegova fizička prisutnost na radnom mjestu) biti dostupan na poziv te u slučaju potrebe doći na radno mjesto u roku od sat vremena?

2. Utječe li na definiciju naravi dežurstva u okolnostima poput onih iz predmetnog postupka činjenica da radnik obitava u smještajnom objektu na lokaciji gdje obavlja svoj posao (radiotelevizijski odašiljački objekt), zato što zemljopisne značajke lokacije onemogućuju (ili otežavaju) svakodnevno vraćanje kući („u dolinu“)?
3. Hoće li odgovor na prethodna dva pitanja biti različit ako je riječ o lokaciji na kojoj su mogućnosti bavljenja rekreativnim aktivnostima u slobodno vrijeme ograničene zbog zemljopisnih značajki mjesta, odnosno na kojoj je radnik vrlo ograničen u raspolaganju svojim slobodnim vremenom i posvećivanju vlastitim interesima (nego što bi bio da obitava kod kuće)?

(¹) Direktiva 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena (SL 2003 L 299, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 31.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. svibnja 2019. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) —
Bundeszentralamt für Steuern protiv Y-GmbH**

(predmet C-346/19)

(2019/C 263/36)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Bundeszentralamt für Steuern

Tuženik: Y-GmbH

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 8. stavak 2. točku (d) Direktive Vijeća 2008/9/EZ od 12. veljače 2008. o utvrđivanju detaljnih pravila za povrat poreza na dodanu vrijednost (¹) predviđenih u Direktivi 2006/112/EZ (²) poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan u državi članici povrata, već u drugoj državi članici), prema kojem se na svakom zahtjevu za povrat, za svaku državu članicu povrata i za svaki račun, među ostalim, mora navesti broj računa, tumačiti na način da je dostatan i navod referentnog broja računa koji je na dokazu o plaćanju, uz broj računa, naveden kao dodatni kriterij za svrstavanje?
2. Ako na prethodno pitanje treba odgovoriti negativno: smatra li se zahtjev za povrat u kojem je umjesto broja računa naveden referentni broj računa formalno potpunim i podnesenim unutar roka u smislu članka 15. stavka 1. druge rečenice Direktive 2008/9/EZ?
3. Treba li prilikom odgovora na drugo pitanje uzeti u obzir da je porezni obveznik koji nema poslovni nastan u državi članici povrata sa stajališta razumnog podnositelja zahtjeva zbog uređenja elektroničkog portala u državi poslovnog nastana i formula države članice povrata mogao smatrati da je za pravilno, u svakom slučaju formalno potpuno i pravodobno postavljanje zahtjeva dostatan unos identifikacijskog broja koji nije broj računa kako bi se omogućilo svrstavanje računa na koji se odnosi zahtjev?

(¹) SL 2008., L 44, str. 23. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 275.)

(²) Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)